

GINEKOLOŠKE INFEKCIJE U TOKU LETA

U letnjim mesecima veoma su česte infekcije genitalnih organa. Glavni razlozi su kupanje u bazenu, dugi boravak u hladnoj vodi, češći i slobodniji seksualni odnosi bez zaštite, prekomerno sunčanje, nespavanje, lošija higijena i nepravilna ishrana. Ako se pojavi bilo koji od simptoma koji su karakteristični za vaginalne infekcije - pojačan sekret, peckanje, crvenilo, svrab, ojed butina ili često mokrenje potrebno je obratiti se lekaru jer je verovatno došlo do upale spoljašnjih genitalnih organa.

Spektar genitalnih infekcija kod žena obuhvata upalu vagine (kolpitis ili vaginitis), upalu grlića materice (cervicitis), upalu sluznice materice (endometritis), kao i upalu jajovoda i jajnika (salpingitis / adneksitis)

Postoje mnogi mikroorganizmi koji normalno žive u vagini, obrazujući kiselu sredinu (pH 4.0-5.0) koja je dobra zaštita od infekcije. Ukoliko se kiselost vagine promeni, stvaraju se povoljni uslovi za stvaranje vaginalne infekcije, gljivica, trihomonijaze i bakterijskog vaginitisa.

Jedan od najčešćih uzročnika infekcija je gljivica kandida koja živi i razmnožava se u vagini i debelom crevu, ali pri promeni kiselosti vagine, bilo zbog pada imuniteta, posle korišćenja antibiotika ili oralnih kontraceptiva, broj gljivica se naglo povećava i dovodi do prvih smetnji - pojačanog sirastog belog sekreta čiji miris podseća na miris kvasca. Razvoju gljivica pomažu i donji veš od sintetičkih vlakana ali i moker kupaći kostim.

Trihomonijazu izaziva jednoćelijski parazit koji živi na sluznici žena i muškaraca. Trihomonas se najčešće prenosi seksualnim odnosom, ali i preko vlažnih predmeta, peškira, mokrog kupaćeg kostima, donjeg veša. Sekret kod ove infekcije je penušav, jakog i neprijatnog mirisa.

Bakterija hemofilus je takođe normalni stanovnik vagine, a pri promeni kiselosti vagine počinje da se razmnožava i izaziva infekciju. Ova infekcija može se preneti i seksualnim kontaktom. Simptomi su slični kao kod trihomonijaze, a sekret je kremast od beličaste do sivkaste boje i neprijatnog mirisa.

Lečenje ovih infekcija je potrebno otpočeti na vreme, sa različitim medikamentima, a ukoliko se ne preduzme blagovremeno i odgovarajuće lečenje mogu da se prošire iz vagine i na druge genitalne organe (matericu, jajovode i jajnike). Upotreba sapuna i šampona za intimnu negu se ne preporučuje, jer pojačava zapaljenje. Potrebno je smanjiti unos šećera u organizam hranom.

Kasno dijagnostikovane i nelečene polne bolesti mogu imati ozbiljne posledice. Infekcija može da dovede do stvaranja ožiljnih promena, apscesa i neprohodnosti jajovoda, pri čemu rastu rizici za neplodnost i nastanak vanmaterične trudnoće.

Pored ovih infekcija, postoje i takozvane tihe i spore infekcije, izazvane mikoplazmom, ureaplazmom i hlamidijom. Najčešće na daju nikakve tegobe; bolove, niti povišenu temperaturu što bi pacijenta dovelo na pregled ali dugotrajnim delovanjem možemo se suociti sa njihovim posledicama - hronični upalni procesi u maloj karlici, ciste jajnika a mogu dovesti i do neplodnosti. Spadaju u seksualno prenosive bolesti i zahtevaju analizu oba partnera i zajedničko lečenje i korišćenje prezervativa tokom polnih odnosa dokle god se lečenje ne završi

Ova tri uzročnika se po osobinama nalaze na prelazu između bakterija i virusa. Ono što čini osobinu bakterija je da ih uspešno leče antibiotici. Njihovo uzimanje iz brisa grlica materice se preporučuje isključivo u drugoj polovini ciklusa - praktično pred ciklus kada ima najviše materijala za analizu. Savetuje se da pacijentkinja jednom godišnje uradi kompletne biseve i to : cervikalni i

vaginalni bris: bakterioloski i mikoloski., Cervikalni bris na: hlamidiju, mycoplazmu i ureaplazu . Za muskarce se savetuje: bris uretre: bakterioloski i mikoloski, bris glansa: bakterioloski i mikoloski. kao i test na: hlamidiju, mycoplazmu i ureaplazmu a savet je i spermokultura. Uzimanje ovih briseva je potpuno bezbolno i bezbedno.